

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

B. Gy

Cím:

A P. P. JAVASLATA NYOMÁN!

Olasóterem — a szabad ég alatt

Körséta Budapest park-könyvtáraiban

(Hely)

(Idő)

Sélfői Hírek,

1961. Sept. 18.

Múlt év március 7-i számunk *Létesítsünk parkkönyvtárakat!* című írásában felleltük annak célszerűségét, hogy a főváros nagyobb parkjaiban vezessék be a könyvek nyári kölcsönzését. Örömmel értesültünk róla, hogy javaslatunkat a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Budapest négy pontján azóta megvalósította. Felkerestük a négy parkkönyvtárat s azt vizsgáltuk: mennyire tölti be az új intézmény nemes hivatását.

Margitsziget. A Casino teraszát övező park egyik beszőgelésében fából ácsolt jókora pavilon. Könyvnapokon látunk ilyeneket az utcán. A pult körül *gyerekek*. A kirakott meséskönyvek, leporellok között bögésznek. Aki választott, az olvasnivaló ellenében zálogot ad: napszemüveget, pulóvert, karórát, ami éppen nála van. Aztán letelepszik egy padra.

A padokon *felnőttek* is ülnek, sőt övék a többség. Ki horgol, ki a teraszról ide-

hallatszó zenére figyel, ki pedig olvas. Ez utóbbi a legkevesebb. S az olvasmány szinte kivétel nélkül újság: napi- vagy képes hetilap. A pulton ebből is bő a választék.

De mi van a pult alatt? Az Olcsó Könyvtár, a Vidám Könyvek, az Univerzum, a Búvár-sorozat kötetei.

Néhány tucat csupán, viszont érdekesebbnél érdekesebb olvasmány. S elég rövid ahhoz, hogy a könyvtári órák alatt, délután négytől hétig végigolvassa, aki kézbe veszi. Csak-hogy ilyen nemigen akad. A legutóbbi két nap alatt — közli a könyvtáros — *egyetlen* felnőtt kért *könyvet*. Ami nem is csoda, hiszen ilyet nem lát; csak az újságíró, aki tapintatlanul a pult alá sandít...

Kőbánya, Csajkovszkij park. Kerek kis épület a kertmozi bejáratával szemben. Odabent a polcokon 200 kötet, több mint a fele gyermekkönyv. A könyvtárat kezelő nyugdíjas tisztviselő lelkiismeretesen vezetett

naplójában vonalkák jelzik a kikölcsönzött olvasmányok számát. Naponta 20—30, ennek túlnyomórésze újság, illetve gyermekirodalom.

Akad azért felnőtt olvasó is. Az egyik polcon külön félretéve J. Marek *Az egyenlítő-től délre* című regénye. Egy fiatalember naponta kéri, folytatásokban olvassa. Ilyen „törzsvendég” talán őt akad.

Józsefváros, Kun Béla tér. Könyvnap pavilon a játszótér szegélyén, pár lépésre az Alfa mozitól. A kép az előbbiekkal azonos. A pulton: újságok, mesekönyvek. A pult alatt: kisregények, novellák, népszerű tudományos könyvek, valamint — kis cipők, szandálok, piros-fehér csíkos trikó, nadrág, öv, játék, egy szóval: a zálogok. *Naponta mintegy száz kötetet kölcsönöznek itt ki — szinte kizárólag gyerekeknek.*

Városmajor. A park legzajosabb pontján, a szabadtéri színpad és a „Bugaci csárda”

között áll a pavilon. A könyvtáros — egyetemre készülő fiatalember — panaszkodik: *unalmas munka ez.*

Odabent, a Böszörményi úti fiókkönyvtárban nem győzik ellátni az olvasókat, itt meg...

(és következnek a forgalomadatai, szinte azonosak a Kun Béla térivel).

A látottakon elgondolkodva, felöltik néhány kérdés:

1. *Miért nem arra megfelelő helyeken állítják fel a nyári kölcsönzőket?* Nyilvánvaló, hogy kellő számú ülőhely és főképp: *csend* hiányában nem alakulhat ki „szabadtéri olvasóterem”. Márpedig a parkkönyvtár lényege éppen ez lenne: művelődési alkalom a fák között, virágillatban, jó levegőn. S a Margitszigetnek, vagy a Városmajornak van is erre *megfelelő* pontja. A Kun Béla térnek már kevésbé; de helyette ott a *Népliget*. S ha valahol kínálkoznék alkalmas terep és népes közönség a parkkönyvtár számára, akkor ez — a *Városliget!*

2. *Miért csak a hét első öt napján kölcsönöznek a parkkönyvtárak? Miért nem működnek éppen szombaton és vasárnap, amikor a többi könyvtár is zárva, s a park vendége, még ha rászánná a fáradságot, akkor sem mehet el olvasnivalóért a legközelebbi fiókkönyvtárba. S amikor — melleleg — a legnagyobb a parkokban a forgalom...*

3. *Miért szorul teljesen hátréba a könyvek kölcsönzése felnőtteknek? A gyermekek élénk érdeklődése önmagában örvendetes. De vajon a parkkönyvtár csak az ő részükre és az idősebbek hírlapokkal való ellátására létesült? Szükséges, hogy a könyvek is a látogatók szeme előtt legyenek, s így ébresszenek kedvet — önmagukhoz. Könyvjegyzék kifüggesztése sem lenne haszontalan. A parkkönyvtárak kezelői pedig — akik közé könyvtárszakos egyetemistákat is beoszthatnának — elsősorban arra kellene kioktatni, hogy az *irodalomnak* toborozanak olvasókat.*

B. Gy.